

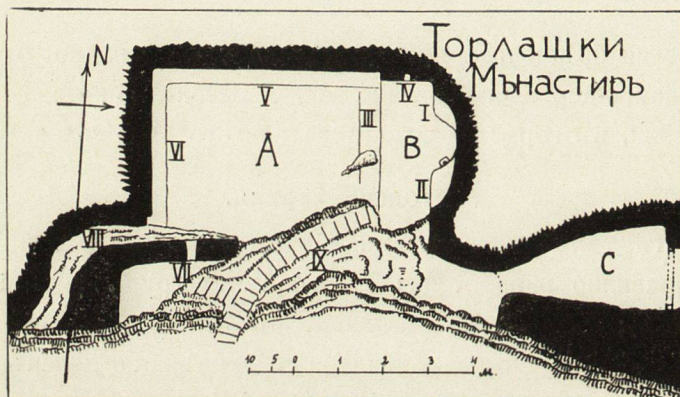
На лѣвия жгълъ до устието на този долъ се образува скалистъ носъ, който сочи къмъ юго-изтокъ, надъ пѣтя, водящъ отъ с. Торлакъ въ с. Ветово.

Въ южната стѣна на казания скаленъ носъ се намира една скална църква, нарѣчена

„Торлашки Мѣнастирь“.

Формата на църквата (фиг. 106) е правоъгълникъ, продълженъ на изтокъ (86° сѣверо-източно); той е 4 м. широкъ и 6·45 м. дълъгъ: въ църквата ясно се познаватъ двѣ части:

а) Олтарната частъ (В) — 1·2 м. дълбока и 2·42 м. висока, съ джгообразна абсида — 3 м. широка и само 0·6 м. дълбока; абсидага въ срѣдата (на диаметръ 1·25 м.) е стѣснена съ двѣ пейки (I, II) 0·68 м. високи.

Фиг. 106.

Олтарната частъ е 0·28 м. по-високо отъ църквата, въ която се слиза по едно стѣпало (III) (0·55 м. широко, 0·1 м. надъ нивото на църквата и 0·18 м. надъ нивото на олтарната частъ). Въ срѣдата на сѣверната стѣна на олтарната частъ сж изсѣчени три четириъгълни дупки въ една вертикална права линия — до пода, до тавана и близо до него — вѣроятно за закрѣпване на дървенъ иконостасъ (IV).

б) Църквата (А) е 3·95 м. широка, 5·23 м. дълга и 2·6 м. висока и има слабо изпъкналъ таванъ; край сѣверната и западната стѣни сж изсѣчени скални пейки (V, VI) — 0·33 м. широки и 0·43 м. високи.

Южната стѣна на църквата, въ западната си частъ (на дължина 2 м.), е скална съ едно тѣсно (0·27 м.) и високо (1 м.) прозорче (VII), на горѣ стѣснено и закрѣглено, въ скалната стѣна, 0·55 м. дебела; край тази частъ на южната стѣна има една скална пукнатина (VIII), която пробива на западъ скалата. Останалата частъ на южната стѣна е неправилна; послѣдната е била дървена. Отъ олтарната частъ сж слизали по скал-